

og at Bigningskommissionens Medlemmer og Medhjælpere skulle iagttage Tausshed med Hensyn til, hvad der kommer til deres Kundskab om deres Medborgeres Indtægt, svarer, saavidt jeg i dette Dieblit erindrer, til en lignende Bestemmelse, der i saa Henseende er indført for Kjøbenhavn. Jeg troer derfor, at der ikke kan være nogen væsentlig Indvending at gjøre derimod. Den ærede 7de Landstingsmand for 2den Kreds (Høstle) forundrede sig over, at det i § 19 var overladt Amtmanden at paatale det, naar han meente, at vedkommende Kommunalbestyrelse, og navnlig Sogneforstanderskabet, ikke havde opfattet og anvendt Lovens Bestemmelser ganske rigtigt, han meente, at det vilde være naturligere at overlade dette til Overligningskommissionen. Dette troer jeg dog ikke; thi dens Hverv er jo kun at paaljende de Klager, der indgives til den; den skal ikke af sig selv sætte sig i Bevægelse, og af egen Drift paatale mulige Urigtigheder; dette Hverv tilfalder naturligt Amtmanden, som jo paa Regjeringens Vegne fører Tilsyn med Lovens Anvendelse, og igjennem hvem den fornødne Instruktion jo ogsaa vil blive vedkommende Kommunalbestyrelse tilstillet. Den samme ærede Landstingsmand yttrede med Hensyn til § 20, at Ministeriet havde paataget sig at udarbejde en saadan Instruktion. Dette Udtryk er, forekommer det mig, ikke ganske helbigt; det er virkelig ikke noget frivilligt paataget Hverv, det er derimod en Bestemmelse, der er sat ind i Loven i det andet Thing, og som jo ganske vist vil være nødvendig, naar det her foreslaaede kombinerede Apparat skal sættes i Virksomhed; men nu i Løbet af nogle faa Dage at faae udarbejdet en udtømmende og fyldestgjørende Veiledning, vil jeg ganske vist ansee for en Umulighed.

Jensen: Jeg vilde blot tillade mig at spørge den høitærede Indenrigsminister om, hvorledes § 6 skal forstaaes, naar det hedder: „skattepligtig i en Kommune er Enhver, som i Kommunen har fast Bopæl“. Som bemærket, er der ikke faa Individier, som just ikke kunne

henregnes til saadanne, som have fast Bopæl, men som dog kunne besidde ikke ubetydelige Kapitaler og andre Indtægtskilder. Navnlig er der det Tilfælde, hvor en Person staaer i Tjenesteforhold, og saaledes ikke kan siges at have fast Bopæl, medens han dog kan have store Kapitaler, hvoraf han trækker Renter, og ligeledes er der i mange Kommuner Menneſter, som drive et eller andet Haandværk, og gaae fra en Mand til en anden, og tjene ikke faa Penge, og som ikke kunne siges at have nogen speciel og altsaa heller ikke nogen fast Bopæl. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den høitærede Indenrigsminister, om saadanne Personer ogsaa kunne betragtes som havende fast Bopæl, eller om der ikke ved en ny Bestemmelse i Loven burde tilføjes: „eller opholde sig i Kommunen“; thi jeg mener, at hvad der er absolut nødvendigt ved en saadan Skats Indførelse, er at faae Loven saa fuldstændig som mulig, da vi jo vide, at de Kræfter, som skulle sættes i Gang til Gjennemførelsen af denne Lov, ere temmelig svage i flere Kommuner, navnlig naar man seer hen paa, at det er en heel ny Skat, som skal indføres. Dersom man under denne Bestemmelse kan indbringe saadanne Individier som skattepligtige, saa vil jeg slet ikke insistere paa noget Andet; end hvad der staaer i Loven, og jeg skal i det Hele taget henholde mig til, hvad den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kreds (Krieger) udtalte; men, som sagt, da dette Udtryk „fast Bopæl“ er brugt paa flere Steder, saa troer jeg, at en Udtalelse herom af den høitærede Minister vilde være paa sit rette Sted.

Besvarelse: Det forekommer mig, at nærværende Lovforslag knytter sig nøie til Rigsdagens Adresse til Hs. Majestæt Kongen; deri har Rigsdagen udtalt sig om Krigens Førelse, og har erklæret sig villig til at lade Landet bære de Byrder, som i den Henseende ere nødvendige. Det er altsaa en ligefrem Følge deraf, at Loven vil og bør vedtages, naar man ikke har nogen Hovedindvending at